

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til miljø- og planlægningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af lovforslag nr. L 137:

Forslag til lov om ændring af lov om varmforsyning.

(Fremsat 30/1 85).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Baadsgaard (S):

Loven om varmforsyning, som nu har virket i 5½ år, er til revision efter bestemmelse i den gældende lov, og der er jo god mening i at spørge, om loven har virket efter hensigten. Her er vi helt enige i den vurdering, som kommer til udtryk i bemærkningerne til lovforslaget, hvor der står, at der siden lovens ikrafttræden er sket en væsentlig udvikling i retning af at opfylde hovedformålet, nemlig en omlægning af energiforbruget fra olie til andre energikilder. Der er brugt forskellige midler: overgang til kollektiv varmforsyning og rådighed over indenlandske energikilder, ligesom omfattende besparelser har bragt os et godt stykke i den rigtige retning, og i den retning skal vi fortsætte med yderligere anvendelse af naturgas og mere kraftvarme, sådan at vi kan nærme os de mål, vi har sat os for energipolitikken. Med ministerens netop afleverede redegørelse til energipolitisk udvalg om anvendelse af indenlandske energikilder er der nu også skabt forudsætning for, at de samfundsøkonomiske fordele ved anvendelse af disse kilder bliver tillagt øget vægt, og det hilser vi med tilfredshed.

Derimod synes jeg nok, at energiministeren er alt for passiv, når det drejer sig om udvikling og anvendelse af vedvarende ener-

gikilder, men det kommer vi nærmere ind på under et senere punkt på dagsordenen.

Et andet punkt, hvor jeg synes ministeren tøver lidt, er, hvad angår de besparelser, der har været gennemført. Ministeren pegede ligefrem på, at de mål, vi har nået, har vi nået i kraft af store besparelser. Det er vi helt enige i, og derfor er det også helt uforståeligt og også uacceptabelt, at tilskud til energibesparende foranstaltninger, f.eks. i boliger og industri, helt er opgivet af regeringen. Vi frygter, at disse store besparelser, som vi har set, nu går i stå.

Til de enkelte punkter har jeg nogle få kommentarer.

Vi kan tilslutte os, at kapitel 3 om delplanlægning ophæves, og også, at der ikke er behov for ændringer i førstegangsplanlægning efter kapitel 2; men vi er skeptiske over for forslaget om delegering af kompetence til amtsrådene, hvad angår revision af varmforsyningsplanerne. Det må vi i hvert fald have undersøgt nærmere i udvalget.

Vi er imod at fjerne ministerens henholdsvis amtsrådets kompetence til at påbyde kommunalbestyrelsen at nedlægge forbud mod etablering af bestemte opvarmningssystemer.

Socialdemokratiet er også imod at begrænse klageadgangen til kun at omfatte retlige spørgsmål i afgørelser truffet af kommunalbestyrelsen henholdsvis amtsrådet vedrørende etablering af varmforsyningsanlæg, altså efter kapitel 4 og 7. Det vil vi i hvert fald også have nærmere undersøgt i udvalget.

Den samme indstilling har vi til forslaget om bemyndigelse til ministeren om, at afgørelse truffet af en styrelse eller institution under energiministeriet ikke skal kunne indbringes for ministeren. Vedrørende klagefristens begrænsning til fire uger fra de eksisterende otte uger vil jeg gerne spørge ministeren, hvorvidt denne regel er gennemført i den øvrige sektorplanlægning.

Der er også ting, vi savner i forslaget, nemlig sammenlægning af elprisudvalget og gasvarmepreisudvalget. Arbejdet i de to udvalg er ofte overlappende og sammenfaldende, og vi forbeholder os ret til at stille forslag om ét energiprisudvalg til afløsning af de to eksisterende.

De samfundsøkonomisk optimale løsninger på energiforsyningsområdet kræver ofte store anlægskostninger, som mange viger

[Baadsgaard]

tilbage for at gå ind i. Socialdemokratiet vil derfor gerne have belyst mulighederne for og fordelene ved økonomisk støtte til sådanne kollektive varmforsyningsprojekter, som det vil være hensigtsmæssigt at få etableret. Også dette problem vil vi tage op under udvalgsarbejdet. Nu har vi jo loven til revision, og vi vil gerne bidrage til at gøre den endnu bedre.

Annelise Gotfredsen (KF):

Vi har jo ved adskillige tidligere lejligheder tilkendegivet, at vi ikke oprindelig syntes, at denne varmforsyningslov var nogen god lov, og vi stemte også imod den i 1979. Vi havde ønsket en anden udvikling med større hensyntagen til de markedsøkonomiske kræfter og frivillighed i varmevalget. Dette er jo imidlertid historie. Varmeforsyningsloven er det redskab, som gennemfører en vedtaget energiplanlægning, og det tager vi naturligvis til efterretning i dag.

Hovedtrækkene omkring områdefordelingen af gas og kraftvarme er tilendebragt, og der resterer faktisk nu kun område 4. Vi er derfor enige med energiministeren i den revision, der nu foretages, og da delplanlægningen i det store og hele er tilendebragt, er det naturligt at ophæve overgangsreglerne om denne planlægning.

Vi er også enige i ministerens forslag om en justering med henblik på at sikre mere enkelhed og en smidigere procedure og sikre, at lokale hensyn varetages, hvor det ikke er nødvendigt med en central godkendelse. Det er dette, den socialdemokratiske ordfører har opponeret imod, men vi finder det helt rigtigt, at man på de steder, hvor man er nærmest afgørelserne, også får den endelige afgørelse. Vi finder det også rimeligt, at klagefristerne bringes i overensstemmelse med den øvrige sektorlovgivning.

Der er nok detaljer, som vi også gerne vil diskutere i udvalget, men i øvrigt kan vi anbefale forslaget.

Svend Erik Hovmand (V):

Siden varmforsyningsloven trådte i kraft for 5½ år siden, er der sket en meget betydelig omlægning af energiforbruget her i landet. Vi har sparet på energien, måske også væsentligt mere, end mange egentlig havde forestillet sig, og vi har omlagt vores forbrug, især når det drejer sig om energi til opvarm-

ning. Opvarmningen beslaglægger i dag omkring 30 pct. mod dengang omkring 50 pct. Oliens betydning er reduceret fra omkring 90 til 70 pct., og endelig er kraftvarmeproduktionen næsten fordoblet.

Det siger sig selv, at denne udvikling naturligvis har bidraget til overvejelser også i relation til varmforsyningsloven. Fortsætter udviklingen, vil vi om 15 år have dækket ca. 75 pct. af vores samlede varmebehov ved naturgas og kraftvarme, og det er naturligvis tankevækkende, ikke mindst i en tid, hvor oliepriserne er stigende.

Den omlægning, jeg her har omtalt, var i og for sig også intentionerne med varmforsyningsloven, da den blev vedtaget, og de ændringer, der nu er brug for, skal ses som en naturlig konsekvens af den udvikling, der har fundet sted.

Efter at varmeplanlægningen er godt i gang overalt i landet, er der ikke længere efter venstres opfattelse behov for lovens overgangsbestemmelser, den såkaldte delplanlægning, ligesom der nu er basis for at gennemføre en væsentlig decentralisering af kompetence og ansvar.

Ikke mindst det sidste lægger vi fra venstres side overordentlig megen vægt på. Vi er nu kommet så vidt i udviklingen, og de kommunale erfaringer er blevet så store, at der efter vores opfattelse ikke bare er mulighed for, men også rimelig baggrund for at gennemføre en virkelig decentralisering af kompetence og ansvar. Vi er tilfredse med, at kompetencen til at ændre i bestående planer nu kan flyttes til amterne fra ministeriet, ligesom vi kan tilslutte os den forenkling og smiddiggørelse af procedurerne, der i øvrigt lægges op til. Jeg vil gerne i den forbindelse også give tilslutning til de overvejelser, jeg forstår man i ministeriet gør sig med henblik på at forenkle prisbestemmelserne for varmforsyningen.

Jeg glæder mig også over, at ministeriet og amterne nu fraskriver sig mulighederne for at gå ind i den egentlige styring, sådan som der hidtil har været mulighed for.

Lovforslaget indeholder som bekendt også visse justeringer af klagebestemmelserne, som vi kan tilslutte os.

Der har af en række organisationer været fremsat bemærkninger til forslaget. Fra venstres side vil vi under udvalgsarbejdet meget nøje vurdere de bemærkninger, der er kom-

[Svend Erik Hovmand]

met, og deres berettigelse. Jeg tænker i denne forbindelse ikke mindst på værdien af de erfaringer, man har gjort i amterne, i kommunerne, i fjernvarmekredse og andre steder, som har direkte erfaring med den hidtidige lovgivning. Vi vil grundigt overveje disse tilkendegivelser under udvalgsbehandlingen.

Ingerlise Koefoed (SF):

Den tid, der er gået, siden denne lov oprindeligt blev vedtaget, i 1979, har medført så store ændringer på det energipolitiske område, at man med rette kunne have ventet, at der stod lidt mere om det i dette lovforslag. Det er jo fastslået, at atomenergien skal fjernes fra den danske energiplanlægning. Der er vedtaget en lov om begrænsning af svovldioxidforureningen, der bl.a. skyldes fyring med olie og kul. Mulighederne for at udnytte halm, træflis, biogas og andre vedvarende energikilder er forbedret betydeligt både teknisk og økonomisk. Naturgasudnyttelsen er effektiviseret, bl.a. på grund af forliget i april 1984 mellem regeringen og socialdemokratiet om støtte til naturgas.

Hvis man ser på dette forslag om ændringer uafhængigt af, hvad der ellers er sket med hensyn til den redegørelse, vi har fået i energiudvalget, må man sige, at det må skønnes meget beskedent. Det består mest af præciseringer og af nogle ændringer af administrative procedurer, som efter vores mening ikke i alle tilfælde er rimelige. Forslaget tager ikke rigtig hensyn til det behov, der er vokset frem i årene efter vedtagelsen af varmforsyningsloven, f.eks. for koordinering af varme- og elforsyningen, for en bedre brugerøkonomi, for en større forsyningssikkerhed og for en helt anderledes satsning på anvendelsen af de indenlandske energikilder, herunder i høj grad den alternative energi.

Det samfundsøkonomiske aspekt spiller stadig hovedrollen i lovens målsætning, og det ser ud, som om det stadig væk kun er oliefortrængning, olieerstatning, der er tale om. Det samfundsøkonomiske og oliefortrængningen er selvfølgelig også vigtige aspekter, men det bredere samfundsmæssige perspektiv bør også med i form af hensyntagen til miljø, til beskæftigelse og til valutaforbrug ved udformningen og udbygningen af varmeplanlægningen.

Det er klart, at med den redegørelse, vi har fået i energiudvalget, er der ændret noget på disse ting. Det ser godt nok ud, hvad man anbefaler at gøre. Jeg mener bare, at vi må se, om vi ikke under behandlingen også kan få det til at præge selve lovteksten, ændringerne, noget mere.

De ændringer, ministeren foreslår, kan vi – bortset fra enkelte af dem, og det er de samme, som hr. Baadsgaard har omtalt – acceptere. Derudover ser vi gerne, at det bliver fastslået, at loven omfatter alle brændbare gasarter, at den inddrager procesenergi under varmeplanlægningen, at udbygningen af kollektive varmeanlæg opmuntres, bl.a. ved en nedsættelse af grænserne for deres størrelse, at kommunerne får mulighed for at forbyde anvendelse af elvarme, ikke alene i nybyggeri, men også ved renovering af eksisterende byggeri, at muligheden for statsstøtte til energianlæg igen forbedres, samt at kommuner og amter får mulighed for at yde tilskud til lokale anlæg, som i begyndelsen måske kan være både usikre og brugerøkonomisk dyre, men som er vigtige set ud fra et samfundssynspunkt. Vi kommer tilbage til det senere på dagen, når vi skal drøfte socialdemokratiets forslag om zone 4.

Vi vil ligesom hr. Baadsgaard i udvalget have undersøgt muligheden for en sammenlægning af elprisudvalget og gas- og varmeprisudvalget, og vi vil i det hele taget arbejde positivt for, at loven kommer til at virke tidsvarende og garanterer forsyningssikkerheden og en brugervendt varmeplanlægning og varmepolitik.

Lone Dybkjær (RV):

Det radikale venstre er positivt over for det fremsatte lovforslag, som jo reelt skyldes, at ministeren ifølge revisionsbestemmelsen mere eller mindre er pisket til at fremsætte noget på dette tidspunkt. Ellers er det ikke sikkert, at vi havde anvendt denne eftermiddag til dette.

Dermed har jeg antydnet, at jeg ikke synes, det er voldsomt store ændringer, der foreslås i dette lovforslag. Da nu lovforslaget er kommet på bordet og der trods alt er gået lang tid, siden vi har haft en samlet drøftelse af området, vil vi benytte anledningen til at diskutere den videre planlægning på dette område i udvalget.

[Lone Dybkjær]

Vi er positive over for, at man nu fjerner delplanproceduren. Det ville under alle omstændigheder næppe være særlig aktuelt at anvende den længere. Vi er også positive over for forslaget om at uddelegere kompetencen til andre myndigheder, hvor overordnede hensyn ikke taler imod det. Det, vi vil benytte udvalgsarbejdet til, er nærmere at undersøge, om der er konfliktmuligheder mellem denne uddelegering og de overordnede hensyn, som vi mener at varmforsyningsloven bør tage. Her snakker jeg specielt om § 1, nr. 5.

Vi er lidt mere betænkelige ved § 1, nr. 8. Godt nok har bestemmelsen ikke været anvendt, fordi ministeren ikke har benyttet sig af sin kompetence til at påbyde kommunalbestyrelsen at nedlægge forbud mod etablering af bestemte opvarmningssystemer, men vi vil godt diskutere, om vi ikke alligevel skal fastholde den mulighed.

Vi er altså positive over for forslaget, men vil diskutere det nærmere i udvalget, naturligvis – som andre ordførere har været inde på det – i lyset af de henvendelser, der kommer fra enkeltpersoner og organisationer.

Birgith Mogensen (CD):

Varmeforsyningsloven skal jo revideres i dette folketingsår. Det er glædeligt at konstatere, at så omfattende en lov er lykkedes. Det ses tydeligt af, at det er forholdsvis små ændringer, folketinget skal tage stilling til i dag og under udvalgsarbejdet. Loven har været en succes. Det ses også af den enkle kendsgerning, at Danmark i dag energimæssigt er langt mere selvforsynende end for få år siden, og det var jo formålet med det hele. Denne udvikling vil fortsætte. Vi har også fået ros i både ind- og udland for energiforsyningsomlægningen.

Den skarpeste kritiker af varmforsyningsloven er vel nok Danske Fjernvarmeværkers Forening, som ønsker en såkaldt liberalisering. Men her må de overordnede målsætninger have fortrinsret. CD vil gå langt for at sikre, at den enkelte forbruger i vort samfund kan få et frit valg, men når det drejer sig om et så vitalt område som den danske energiforsyning, giver et bredt politisk flertal den største stabilitet, og det er der brug for på dette område.

Vi er nu så langt fremme i varmeplanlægningen, at bestemmelserne om delplanlægningen kan ophæves. Arbejdet med at få indpasset naturgasprojektet og kraftvarmforsyningen er ved at være afsluttet, og der er sket en sammenhængende udbygning. Det er gået hurtigt, men tidsfristerne for naturgasprojektet har gjort det nødvendigt.

I de øvrige områder af landet er man nu i gang med varmeplanlægningen efter bestemmelserne i lovens kapitel 2, og det giver fleksible muligheder inden for visse rammer.

Her må jeg komme med en tilføjelse: det haster med at få besluttet, om naturgassen skal føres frem til Nordjylland. Flere værker skal omlægges, og det vil være rart med en rettesnor her af hensyn til planlægningen. Og så lige: ikke naturgas for enhver pris.

Det er et led i regeringens regelforenklingsarbejde at forenkle procedurerne i varmeplanlægningen. Derfor kan CD tilslutte sig energiministerens lovforslag på disse områder. Jeg håber, at vi får et positivt udvalgsarbejde.

Tinning (VS):

Dette lovforslag er en klar illustration af sandheden i det gamle ord om, at man godt nok kan hive hesten til truget, men man kan ikke tvinge den til at drikke. Jeg er helt enig med fru Lone Dybkjær i, at dette lovforslag mest af alt minder om noget, man har pisket en minister til dog at sige et eller andet om, og så er der kommet et par smågylp.

I realiteten er det marginalerne og frynserne, der har optaget ministeren. Ministeren har taget sig sammen til at foreslå, at de overgangsbestemmelser i lovens kapitel 3, som der alligevel ikke er nogen der regner med vil blive brugt mere, ophæves. Det er jo imponerende, og så har han på almindelig rygmarvsmanér i denne regering begrænset klageadgangen. Kan man ikke finde på andet, kan man da gøre det. Det er stort set, hvad der er.

Vi vil selvfølgelig godt gå ind i et arbejde med en tidssvarende revision af varmforsyningsloven, når ministeren ikke vil, og vi synes, at der ligger et meget godt grundlag i nogle af de synspunkter, som allerede er kommet fra en række andre partier, men så sandelig også i det forarbejde til lovforslaget, som vi ganske vist ikke kan se nogen spor af,

[Tinning]

men som dog ikke desto mindre har fundet sted.

Der har været fremsat en lang række ønsker til en revision af varmforsyningsloven, som går langt videre end det, ministeren har villet imødekomme. Det drejer sig om det, andre har været inde på: at få styrket forskellige enkeltprojekter baseret på indenlandske energiresourcer. Det drejer sig om forholdene omkring elprisudvalget og gas- og varmeprisudvalget, hvor det især drejer sig om at få lavet bare en mindre styrkelse af forbrugerrepræsentationen. Og det drejer sig om en lang række andre områder.

Skal vi endelig sige noget om det foreliggende lovforslag, vil vi sige, at vi selvfølgelig er imod begrænsningen af klageadgangen. Til gengæld støtter vi varmt tanken om at fjerne en bestemmelse, som ingen regner med skal bruges alligevel.

Som sagt er det ikke det vigtige, der findes i lovforslaget, men vi må håbe, at det for en gangs skyld bliver sådan, at det vigtige kommer til at finde sted under udvalgsarbejdet.

Poulsaard (FP):

Fru Birgith Mogensen kom til at sige heroppefra, at kraftvarmeverkerne ville liberalisere, men at disse tanker måtte vige for overordnede målsætninger.

Det er egentlig fantastisk, når man har en regering, der kalder sig liberal – det er kun en del af regeringen, der kalder sig liberal, all right, men så en borgerlig regering – at en af regeringspartierne ordførere kan stå op og sige, at der er overordnede målsætninger. Hvad der er over frihed, har jeg svært ved at finde ud af, men det er måske mig, der er lidt indskrænket. Jeg mener, at for en liberal må frihed da være det væsentlige. Det, der er ved at ske, er, at vi binder disse kraftvarmeverker og andre på hænder og fødder. De skal kun gøre, som ministeren siger, ellers færdig.

Selvfølgelig står det ikke direkte i dette lovforslag, men det, der er baggrunden, er den ulyksalige naturgas, der ligger ude i Nordsøen. Den skal pinedød nu afsættes på en eller anden måde. Det er det, der ligger bag den energipolitik, vi diskuterer herinde.

Vi kan ikke støtte lovforslaget.

Energiministeren (Enggaard):

Jeg takker ordførerne for deres bemærkninger her ved førstebehandlingen. Det er jo rigtigt, at varmforsyningsloven skal forelægges til revision i denne samling, sådan som den er udformet. Det har jeg også gjort med glæde, fordi jeg synes, det er både rigtigt og nødvendigt, at man efter fem års erfaringer prøver at gå igennem, hvordan loven har virket, hvordan de forskellige brugere, kommunerne og andre, der er med i varmforsyningsprocessen, ser på lovens bestemmelser og virkemåde.

Ganske vist har loven været tillempet flere gange i løbet af de fem år, når der har været mere akutte problemer, som har skullet løses. Vi har vel næsten haft tradition for, at loven har været fremme til afgørelse her i folketinget hvert år i maj måned. Jeg vil godt udtrykke håbet om, at udvalgsarbejdet, selv om det bliver grundigt og dybtgående, ikke nødvendigvis behøver at vare til maj måned i år.

Mange af de forudsætninger, som lå til grund for loven for fem år siden, er gradvis forandret i løbet af denne periode. Jeg vil navnlig pege på, at en række af de ressourcer, som man forudså anvendt i varmforsyningen, har vi stadig, men sammensætningen er anderledes. Ikke mindst er der sket en teknisk og økonomisk udvikling, som har betydet, at man må vurdere anvendelsesmulighederne og betydningen af dem lidt anderledes, end det dengang var tilfældet. Det er navnlig tilfældet for det, jeg vil kalde de hjemlige ressourcer. Jeg har før fra denne talerstol særlig peget på halm, affald, træflis og naturgas som faktorer, der spiller en større rolle, end vi tidligere har tillagt dem, i kraft af den betydning, de har for valuta, for beskæftigelse og for miljø.

Der er en tendens blandt ordførerne til at bagatellisere de forslag om ændringer, regeringen her har fremlagt. Jeg synes egentlig ikke, at de er at betragte som bagateller. Jeg ser det som en vigtig ting, at man nu kan betragte den første periode med anvendelse af delplaner som næsten overstået. Der var brug for en mere hastende fremgangsmåde i forbindelse med naturgasprojektet og i forbindelse med nogle store kraftvarmeprojekter. Disse delplaner er nu så langt fremme, at man kan forudse, at de i det væsentlige vil være gennemført i løbet af dette år. Derefter tror jeg det er rigtigt at vi forenkler hele

[Energiministeren]

planproceduren på en sådan måde, at kapitel 3 kan udgå.

Jeg mener heller ikke, at det er nogen lille ting, at man i den sammenhæng gennemfører et skridt i retning af decentralisering. Det, at de kommende ajourføringer af varmeplanerne kan ske ved et samvirke mellem den enkelte kommune og amtskommunen og ikke behøver at komme omkring en central instans, er efter min mening et vigtigt princip. Jeg noterede mig, at der var flere, der satte spørgsmålstegn ved det, og jeg er selvfølgelig parat til at diskutere det, men jeg synes stadig, at det er en vigtig ting, at afgørelser af denne karakter tages så nær brugeren som overhovedet muligt.

Klagerreglerne er foreslået ændret. Det er ikke alene med henblik på at forenkle reglerne, men også for at få en analogi til den øvrige lovgivning. Også det fortjener at blive belyst nærmere i forbindelse med udvalgsarbejdet, da der er blevet sat spørgsmålstegn ved det her i dag.

Jeg vil også pege på forslaget om at afskaffe nogle af de centrale bemyndigelser, bl.a. den ret, som ministeren og et amtsråd i dag har til at pålægge en bestemt kommune at nedlægge forbud mod anvendelse af bestemte former for brændsel. Det er en bestemmelse, der ikke er blevet brugt i løbet af de fem år, og også her ser jeg et skridt i retning af decentralisering ved, at denne bemyndigelse afskaffes.

Jeg har i min fremsættelse nævnt spørgsmålet om prisbestemmelserne. Jeg har også nævnt, at det er min hensigt at smidiggøre afskrivningsreglerne, som er administrativt stof, på en sådan måde, at der i fremtiden er behov for færre dispensationer. Jeg tror også, at det vil være rigtigt, som det har været nævnt af flere ordførere, i udvalget at diskutere prisbestemmelserne i øvrigt, i hvilket omfang der er mulighed for en forenkling. Jeg ser sådan på disse prisbestemmelser, at de er udtryk for en balance mellem hensynet til at beskytte den enkelte bruger i forhold til beslutninger af et flertal, f.eks. i et fjernvarmeverks bestyrelse, og hensynet til, at disse regler er så enkle som muligt, at de ikke giver unødvendig administration, så at de, der lokalt i fjernvarmeverker eller i kommunalbestyrelser administrerer disse ting, også finder, at disse ting administrativt er overkommelige, og at man ikke på den måde gør et

ofte frivilligt arbejde mere byrdefuldt, end det behøver at være.

Hr. Baadsgaard var positiv over for enkelte dele af forslaget, og han var meget venlig i sin form, og det er jeg glad for. Men hvis jeg analyserer de enkelte punkter, som hr. Baadsgaard gennemgik, i forhold til regeringens forslag, så må jeg nok se sådan på det, at hr. Baadsgaard nærmest var imod den overvejende del af forslagene. De forslag, han ikke direkte var imod, var han i hvert fald noget skeptisk over for. Derfor må jeg nærmest opfatte det sådan, at socialdemokratiet dels går imod de fleste af de foreslåede ændringer, dels overvejer andre ændringer indført.

Jeg er, kan jeg sige til hr. Baadsgaard, selvsagt parat til i udvalget at belyse økonomien i kollektive anlæg og derigennem også give baggrund for vurderingen af, i hvilket omfang støtte er påkrævet.

Fru Annelise Gotfredsen og hr. Svend Erik Hovmand var begge enige i sigtet med lovforslaget: forenkling og decentralisering. Nogle af de ting, som har været nævnt i denne sammenhæng, vil jeg gerne diskutere i udvalget.

Jeg forstod fru Ingerlise Koefoed fra SF på den måde, at hun havde en holdning til de fremsatte forslag parallel med den, socialdemokratiet har tilkendegivet, og herudover i virkeligheden skitserede en række ændringer, som hun kunne forestille sig indført i loven. Med det billede kan vi vel allerede nu se frem til, at der ved anden behandling vil fremkomme en række ændringsforslag. Det synes jeg i høj grad er i orden, fordi det kan give en belysning af opfattelserne i partierne og af de faktiske spørgsmål, denne lov drejer sig om, så at vi derigennem kan få en afklaring.

Jeg vil godt understrege, at det alligevel har sin meget store betydning, at der om en lov af denne karakter – det var et synspunkt, fru Birgith Mogensen anlagde – er et bredt flertal. Den omstændighed, at vi har forskelligt syn på en række enkeltheder, og at det måske kan komme til at se lidt forvirrende ud ved anden behandling i form af et betydeligt antal ændringsforslag, hvilket jeg kan forudse efter debatten her i dag, bør ikke give offentligheden, alle brugerne, alle dem, der skal arbejde med denne lov, andet indtryk, end at de grundlæggende forudsætning-

[Energiministeren]

ger for en lovgivning af denne art er der et ganske bredt flertal for her i folketinget. Jeg vil i hvert fald bidrage det, jeg kan, til, at dette indtryk forstærkes og bevares.

Man vil også se, at jeg ikke gennem de forslag, jeg har stillet ved lovens revision, har gjort forsøg på at være særlig provokerende. Jeg har stillet de forslag, jeg finder er rigtige. Jeg mener stadig, at debatten om disse ting bør være saglig. Den bør være baseret på, at der er forskellige nuancer, men at man stadig i helt overvejende grad er enig om, at en lovgivning af denne art har vi behov for.

Baadsgaard (S):

Jeg forstod på fru Annelise Gotfredsen, at hun var glad for de resultater, der var opnået, men ville foretrække, at vi havde et helt frit energivalg. Nu er det jo et vidt begreb. Gælder det også lejligheden på 4. sal? Det gør det nok ikke. Jeg vil gerne spørge fru Annelise Gotfredsen, om det er hendes mening, at vi ville kunne have opnået disse resultater uden den varmeplanlægning, som er foregået, og omlægningen af vores energiforsyning.

Til energiministeren vil jeg gerne sige tak, fordi han sætter pris på venlighed. Jeg er glad for, at han trods venligheden forstod, hvad det var, vi var imod. Det behøver jeg så ikke at gentage.

Jeg fik ikke rigtig klaring på, om energiministeren ikke er enig i, at en sammenlægning af de to prisudvalg vil være en regelforenkligning. Det er ellers et slagord hos den siddende regering, som vi da gerne vil støtte dér, hvor det er fornuftigt at regelforenkle, og det synes vi dette er et oplagt eksempel på.

Jeg tror heller ikke, energiministeren kommenterede mine bemærkninger med hensyn til de vanskeligheder rent finansieringsmæssigt, kollektive varmeprojekter står i ved etableringen. Der er samfundsøkonomiske hensyn at tage, og jeg noterede, at fru Birgith Mogensen sagde, at der er tale om overordnede målsætninger. Disse overordnede målsætninger kan vi nå ved at fremme kollektiv varmforsyning, men det kniber gevaldigt at få dem etableret, netop på grund af finansieringsvanskeligheder. Jeg kunne godt tænke mig at høre energiministerens kommentarer til, hvilke muligheder der efter hans opfattel-

se måtte være for at hjælpe disse ideer i gang, for der er jo lyst til at gå i gang med det rundt omkring.

Annelise Gotfredsen (KF):

Nu tror jeg næppe, at hr. Baadsgaard ønsker, at jeg i dag skal gennemgå alle de ting, jeg tidligere har sagt om varmeplanlægning, om naturgasprojekt, kraftvarme osv. Det fremgår af Folketingstidende, og det kan man læse, hvis man har lyst til det.

Jeg har ikke sagt, at jeg er tilfreds med det stade, vi er på i dag. Jeg vil stadig hævde, at hvis vi var kommet igennem med vore synspunkter, havde vi bl.a. ikke været nødt til at gøre det, vi gjorde i april måned, nemlig ved et forlig mellem socialdemokratiet og regeringen at yde et milliardtilskud til naturgasprojektet. Det er det, der ligger i mine bemærkninger. Men jeg erkender også, at det er et faktum, at vi i dag er, hvor vi er, og at vi naturligvis må gå videre derfra. Vi må erkende, at vi har denne varmforsyningslov, som vi ikke i dag kan lave om på, fordi den må bære de truffne beslutninger videre.

Det var det, der lå i mine ord.

Energiministeren (Enggaard):

Hr. Baadsgaard spørger mig, om jeg kan være enig i, at en sammenlægning af de to udvalg, gas- og varmeprisudvalget og elprisudvalget, vil være en regelforenkligning. Ja, teknisk set, det kan ikke betvivles. Nu er det jo ikke alt, der tilsyneladende teknisk er en forenkling, der også i praksis vil vise sig at være det. Desuden er det to forskellige love, vi taler om her, og det er to forskellige opgaver, det drejer sig om. Derfor vil jeg hellere sige det på den måde, at hvis vi er i stand til at lette arbejdsbyrden i forbindelse med gas- og varmeprisudvalget, som er det, der er indeholdt i den lovgivning, vi taler om i dag, igennem en vurdering af de muligheder eller de opgaver, som foreligger, så vil jeg se positivt på noget sådant.

Kollektive varmforsyningsprojekter kan have vanskeligheder med hensyn til finansieringen, det er ubestrideligt. De kan have en række andre vanskeligheder. Jeg tror i det hele taget, at det er opgaven at vurdere vilkårene for sådanne projekter i forskellige dimensioner. Én af de ting, jeg har noteret mig i den sammenhæng, som har været fremme

[Energiministeren]

som et spørgsmål, er den rolle, kommuner og amtskommuner i givet fald kan have i forbindelse med sådanne projekter. Jeg har noteret mig det samvirke, der i Nordjylland har været mellem Nordjyllands amtskommune og flere sådanne projekter. Det har tilsyneladende båret frugt.

Jeg har også bemærket, at der i forbindelse med forslagene til frikommuneforsøg har været rejst den tanke – jeg tror, det er Storstrøms amt, der i særlig grad har været inde på det – at man kan vurdere amtskommunens muligheder for at fremme anlæg af den karakter, hr. Baadsgaard peger på. Også det er utvivlsomt et felt, man i udvalget med fordel vil kunne vurdere for at se, om der her er mulighed for at finde relationer, der kan være frugtbare for det formål, som vi i øvrigt er enige om.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til det energipolitiske udvalg. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 67:

Forslag til folketingsbeslutning om vedvarende energi og varmforsyning i zone 4.

Af Løvig Simonsen (S) m.fl.
(FremSAT 22/1 85).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Energiministeren (Enggaard):

Det forslag til beslutning fra socialdemokratiet om vedvarende energi og varmforsyning i zone 4, som i dag skal drøftes i folketinget, er i hovedtrækkene identisk med det

beslutningsforslag, som blev fremsat den 7. marts 1984.

Hensigten med forslaget er at sikre en lige så målbevidst indsats fra samfundets side med hensyn til oliefortrængning og forsyningssikkerhed i de mere spredt bebyggede områder, landsbyerne og på øerne, som den indsats, der er godt i gang i den øvrige del af landet.

Jeg er enig i hovedsigtet med forslaget med hensyn til indsats og mål i forbindelse med varmeplanlægningen i område 4, og jeg har sympati for en række af intentionerne i forslaget. Jeg mener at kunne uddrage af socialdemokratiets forslag et gennemgående ønske om yderligere at fremme anvendelsen af indenlandske energiressourcer. Hvis denne antagelse er rigtig, vil jeg udtrykke min enighed med dette sigte, ikke mindst på baggrund af de klare fordele, anvendelsen af disse ressourcer indebærer med hensyn til miljø, beskæftigelse, forsyningssikkerhed og valuta.

I den forbindelse vil jeg gerne nævne, at jeg i går har fremsendt en redegørelse om den påtænkte fremtidige administration af varmforsyningsloven til folketingets energipolitiske udvalg. I redegørelsen lægges der op til, at der ved den fremtidige administration af varmforsyningsloven skal lægges øget vægt på de samfundsøkonomiske fordele, der er knyttet til anvendelsen af indenlandske energiressourcer, herunder naturgas, overskudsvarme, halm, affald og træflis. Som det fremgår af redegørelsen, er den udarbejdet efter forudgående drøftelse med socialdemokratiet.

Den del af forslaget, som sigter på at fremme anvendelsen af indenlandske energiressourcer, er jeg også ganske enig i, og den har jeg nu lagt op til en konkret udmøntning af. Jeg håber, at det vil være muligt for det energipolitiske udvalg hurtigt at behandle denne sag, som har stor betydning for den videre varmeplanlægning.

Der er andre dele af beslutningsforslaget, jeg ikke kan tilslutte mig. Det er således karakteristisk, at en del af forslaget sigter på at øge den centrale styring af varmeplanlægningen i område 4. Jeg finder det ikke nødvendigt eller ønskeligt med en øget central styring. Det er min opfattelse, at amter og kommuner varetager varmeplanlægningen i område 4 på fuldt ud tilfredsstillende vis. De